

férence entre une huile raffinée, provenant d' huiles végétales (l' huile d' arachide par exemple), et une huile raffinée provenant d' huiles d' olives et c' est ce rapprochement des huiles végétales avec l' huile d' olives qui a favorisé beaucoup la consommation des huiles végétales surtout depuis que les spécialistes des maladies de coeur ont soutenu que l' huile d' olives comme toutes les huiles végétales protègent contre les maladies des vaisseaux et les attaques du coeur.

Il est à espérer qu' avec la production d' excellentes huiles naturelles, très possible à l' avenir, grâce aux indications précises données ici, toute tentative de rapprocher et de mettre au même niveau les huiles végétales et l' huile d' olives sera très facilement déjouée et l' huile d' olives retrouvera à nouveau et gardera pour toujours sa place privilégiée dans la diététique humaine.

Π Ε Ρ Ι Λ Η Ψ Ι Σ

Ἐκ τοῦ ἐλαιοκάρπου, ὑγιοῦς καὶ δακοπλήκτου, ὑποκειμένου ἀντιστοιχῶς μετὰ τὴν συλλογὴν του εἰς διάφορον ζύμωσιν, ὀφειλομένην εἰς εἰδικοὺς μύκητας, παράγεται ἔλαιον τὸ ὁποῖον οὕτω διαφέρει ποιοτικῶς.

Ὁ συγγρ. ὑποστηρίζει, ὅτι αἱ πληττόμεναι ὑπὸ τοῦ δάκου ἐλαῖα ὑπόκεινται εἰς ἀποσυνθετικὰς ζυμώσεις, διὸ ἐπιβάλλεται νὰ γίνεταὶ ἡ ἔκθλιψις αὐτῶν ἀμέσως μετὰ τὴν ὀρίμασίν των αἱ μὴ προσβεβλημένοι δέ, αἱ ὑγιεῖς, δέον νὰ παραμείνουν ἐπὶ 12 ἡμέρας πρὸς ζύμωσιν αὐτῶν, ὀφειλομένην εἰς δύο μύκητας. Τὸ ἐκ τούτων, δηλ. τῶν τελευταίων, παραγόμενον ἔλαιον δὲν περιέχει ὀξέα, εἶναι δὲ καὶ καλυτέρας ποιότητος, διότι περιέχει πλὴν τῶν φυσικῶν ἐνζύμων τῆς ἐλαίας καὶ ἐνζυμα ἐκ μυκήτων, παραγομένων κατὰ τὴν ζύμωσιν, τὰ ὁποῖα ἔχουν σπουδαίαν βιολογικὴν ἀξίαν.

Ἡ συγκομιδὴ τῶν ἐλαίων τούτων δέον νὰ γίνῃ, ὡς ἐλέχθη, μετὰ τὴν ὀρίμασιν αὐτῶν. Ἐὰν ἀφεθοῦν αὐταὶ καὶ ὑπερωριμάσουν ἢ παραμείνουν πρὸς ζύμωσιν πέραν τῶν 12 ἡμερῶν, τότε ὑφίστανται ἀκανόνιστους καὶ ποικίλας ζυμώσεις ἀποσυνθέσεως μὲ παραγωγὴν οὕτως ἐλαίου κακῆς ποιότητος, οὐχὶ ὅμως κατωτέρας τοῦ ἐκ δακοπλήκτων ἐλαίων.

Ὁ συγγρ., ἀντιθέτως πρὸς προηγηθέντας ἐρευνητὰς τοῦ θέματος οἵτινες καταδικάζουν τὰς ζυμώσεις τοῦ ἐλαιοκάρπου, ὡς ἀποσυνθετικὰς αὐτοῦ, ὑποστηρίζει, ὅτι ἡ ὡς ἄνω ζύμωσις τοῦ ὑγιοῦς καρποῦ συντελεῖ εἰς τὴν ἀπόδοσιν καλῆς ποιότητος ἐλαίου.

Εἰς περιπτώσεις περισυλλογῆς τῶν ἐλαίων πρὸ τῆς τελείας ὀρίμασεως αὐτῶν, μὲ χρῶμα ἔτι ὑποπράσινον ἢ κυδωνίου, δέον νὰ ἀφεθοῦν αὐταὶ πρὸς ζύμωσιν ἐπὶ 5 - 6 μόνον ἡμέρας, εἶτα δὲ νὰ γίνῃ ἡ ἔκθλιψις αὐτῶν εἰς τὸ ἐλαιουργεῖον.

Ἐπὶ τοὺς ὅρους τούτους τῆς συλλογῆς καὶ ἐπεξεργασίας τῶν ἐλαίων, ἔχει τὴν γνώμην ὁ συγγρ., ὅτι θὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ παραγωγὴ ἐλαίου ἀρίστης ποιότητος.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΗ ΜΕΛΩΝ

ΓΕΩΛΟΓΙΑ. — Ἀνεύρεσις θαλασσίου Πλειοκαίνου εἰς τὴν Σαμοθράκην, ὑπὸ Ἑλευθερίας Ν. Δάβη*. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Μαξίμου Μητροπούλου.

Ἐξετάζουσα ἀπὸ τριετίας τὴν γεωλογικὴν καὶ πετρογραφικὴν κατασκευὴν τῆς νήσου Σαμοθράκης καὶ συντάσσουσα τὸν γεωλογικὸν χάρτην αὐτῆς, ἤδη κατὰ τὴν πρώτην ἐπιτόπιον ἔρευνάν μου ἀνεύρον ἐνδείξεις παρουσίας νεογενῶν σχηματισμῶν.

Κατὰ τὰς μετέπειτα ἐρεύνας μου εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην ἠδυνήθην νὰ πιστοποιήσω τέσσαρας ἐν συνόλῳ ἀπολιθωματοφόρους νεογενεῖς ἐμφάνισεις. Αὗται ἀπαντοῦν εἰς τὸ Δ τμήμα τῆς νήσου καὶ δὴ εἰς τὰς κάτωθι τοποθεσίας: 1) Σκλαβοῦνα, 2) Λαδικό, 3) Ἄγ. Εὐστράτιος καὶ 4) Πεζούλια - Ἀηδόνι. Ἀποτελοῦν κατ' οὐσίαν μίαν καὶ μόνην ἐμφάνισιν, διακοπτομένην ὑπὸ χαραδρώσεων συνολικῆς ἐκτάσεως 2 τετρ. χλμ. περίπου.

Εἰς τὸ κατωτέρω παρατιθέμενον σχεδιάγραμμα δεικνύεται ἡ ἐξάπλωσις τῶν νεογενῶν σχηματισμῶν τούτων.

Ὁ πετρογραφικὸς χαρακτήρ τῶν ἐν λόγῳ ἀποθέσεων εἶναι ἐνιαῖος. Πρόκειται περὶ μαργαϊκῶν ἀπολιθωματοφόρων στρωμάτων κιτρίνου ἕως ὑπολεύκου χρώματος, ἐνίοτε φαμμωδῶν. Τὸ πάχος αὐτῶν κυμαίνεται ἀπὸ 10 m περίπου (ἐμφάνισις Σκλαβοῦνα) μέχρι 50 m (ἐμφάνισις Λαδικό). Τὸ ὕψος τῶν ἐμφανίσεων τούτων ἀπὸ τῆς στάθμης τῆς θαλάσσης κυμαίνεται (ἐμφάνισις Σκλαβοῦνα 30 m, ἐμφάνισις Λαδικό 90 m, ἐμφάνισις Ἄγ. Εὐστράτιος 70 m, ἐμφάνισις Πεζούλια - Ἀηδόνι 120 m.).

Αἱ μαργαϊκαὶ ἀποθέσεις αὗται ἐπίκεινται (ὅπου αἱ χαραδρώσεις ἐπιτρέπουν νὰ πιστοποιήσωμεν τὸ ὑποκείμενον αὐτῶν) κροκαλοπαγῶν, κατὰ τὸ πλεῖστον ἠφαιστειακῆς προελεύσεως.

Αἱ κροκάλαι ἠφαιστειογενοῦς ὕλικοῦ εἶναι ἀπεστρογγυλωμένοι, τὸ δὲ συνδετικὸν ὕλικόν μαργαϊκὸν ἕως ἀργιλικόν.

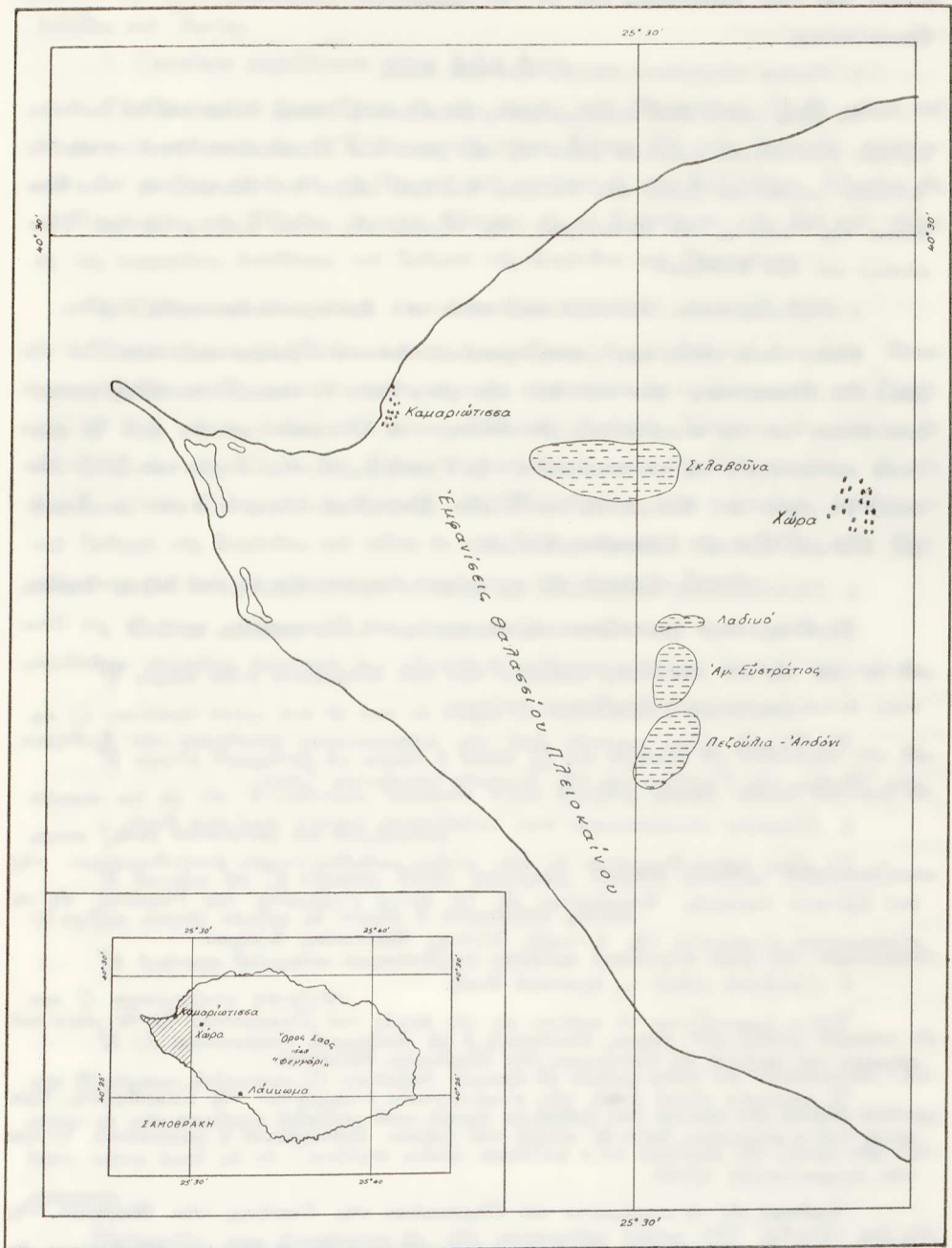
Τὰ προσδιορισθέντα μεγαλοαπολιθώματα, ἐξ ὧν τὰ περισσότερα ἀπολύτως χαρακτηριστικὰ διὰ τὸ Πλειόκαινον, εἶναι τὰ κάτωθι:

1. *Pecten jacobaeus* LIN., δεξιὰ θυρίς.

Τὸ εἶδος τοῦτο ἐμφανίζεται τὸ πρῶτον εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Πλειοκαίνου, ζῆ δὲ καὶ σήμερον.

Ἐν Ἑλλάδι ἀναφέρεται ἐκ τοῦ Πλειοκαίνου τῆς Ἀττικῆς, τῆς Πελοποννήσου, τῆς Κρήτης, ἐκ τοῦ Καλαβρίου τῆς Κῶ, ἐκ τοῦ Τυρρηνίου τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κο-

* EL. N. DAVIS, Der Nachweis vom marinen Pliozän auf der Insel Samothraki.

Σχεδ. 1.—² Εξάπλωσις τῶν νεογενῶν σχηματισμῶν εἰς Σαμοθράκην.

ρίνθου και τῆς Περαχώρας και ἐκ τῶν ὀλοκαινικῶν ἀποθέσεων τοῦ κόλπου τῆς Θεσσαλονίκης.

2. *Pecten rhegiensis* SEGU., ἀριστερὰ θυρίς.

Τὸ εἶδος τοῦτο εἶναι ἐκπεφρασμένος μεσογειακὸς τύπος, θεωρεῖται δὲ καθοδηγητικὸν ἀπολίθωμα, ἀπαντῶν μόνον εἰς τὴν βᾶσιν τοῦ Πλειοκαίνου. Ἀπαντᾷ εἰς τὴν Ἀττικὴν (παράκτιον ζώνην ἀπὸ Παλαιοῦ Φαλήρου μέχρι Ἀγ. Κοσμᾶ), εἰς τὰς ἀποθέσεις τῆς Ραφίνης, τοῦ Ἀγιστρίου, τῆς Ἡλίδος, τῆς νήσου Κρήτης (Δ τοῦ Ἡρακλείου) και τῶν Κυθήρων.

3. *Flabellipecten flabelliformis* BROCCHI, θραύσματα ἀριστερᾶς θυρίδος.

Εἶναι τύπος ἀπολύτως χαρακτηριστικὸς διὰ τὸ Πλειόκαινον, τόσον διὰ τὴν φάσιν τοῦ Πλακεντίου, ὅσον και διὰ τὴν φάσιν τοῦ Ἀστίου. Εἶναι καθοδηγητικὸν ἀπολίθωμα διὰ τὰς πλειοκαινικὰς ἀποθέσεις τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν, ἔχει δὲ μέχρι τοῦδε πιστοποιηθῆ εἰς τὰ στρώματα τῆς Ραφίνης, εἰς τὴν παράκτιον ζώνην Παλαιοῦ Φαλήρου- Ἀγ. Κοσμᾶ, εἰς τὴν Ἡλίδα, Μεσσηνίαν, Αἴγιαν, Ἀγκίστρι, Κέρκυραν, Κύθηρα, Κρήτην, Κάρπαθον, Κύπρον.

4. *Flabellipecten bosniasckii* DE STEF. e PANT., θραύσματα δεξιᾶς θυρίδος.

Τὸ εἶδος τοῦτο ἐμφανίζεται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Πλειοκαίνου, κατὰ δὲ τὸ Πλακέντιον και Ἀστιον λαμβάνει μεγάλην ἀνάπτυξιν και ἀποτελεῖ χρήσιμον καθοδηγητικὸν ἀντιπρόσωπον τῶν ἀποθέσεων τούτων.

Ἐν Ἑλλάδι εἶναι γνωστὸν ἀπὸ τὰς πλειοκαινικὰς ἀποθέσεις τῶν Κυθήρων, τῆς Ἡλίδος, τῆς Ραφίνης και τῆς Ἀττικῆς (παράκτιος ζώνης).

5. *Hinnites ercolanianus* var. *subdistorta* SACCO, ἀριστερὰ θυρίς.

Τὸ εἶδος τοῦτο θεωρεῖται ἐκ τῶν πλέον καθοδηγητικῶν ἀπολίθωμάτων τῆς ὑπὸ ἐξέτασιν περιοχῆς. Ἀναφέρεται εἰς τὰ ἄστια στρώματα τῆς Ραφίνης, εἰς τὰ πλειοκαινικὰ στρώματα τῆς Ἀττικῆς, Αἰγίνης, Μεσσηνίας, Κύπρου.

6. *Cardium edule* L., ἀριστερὰ θυρίς.

Τοῦτο ἐμφανίζεται τὸ πρῶτον εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Πλειοκαίνου, ζῆ δὲ μέχρι και σήμεραν και ἀπαντᾷ εἰς ὀλόκληρον τὴν Μεσόγειον θάλασσαν.

Ἡ παρουσία αὐτοῦ ἐν τῶν πλειοκαινικῶν στρωμάτων τῆς Σαμοθράκης ἔχει κατὰ τοῦτο σημασίαν, διότι δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἀποκλείεται ἡ μειοκαινικὴ ἡλικία τῶν σχηματισμῶν αὐτῶν.

Ἀφθονεῖ εἰς τὰ στρώματα τοῦ Πλειοκαίνου τῆς Ραφίνης, τῶν Μεγάρων, τῆς Ἡλίδος, τῆς Μεσσηνίας και τῆς Ἀττικῆς. Ἀναφέρεται εἰς τὸ Νεογενὲς τῆς Κρήτης, εἰς τὸ Καλάβριον τῆς Κῶ, τῆς Ρόδου, εἰς τὸ Τυρρῆνιον τοῦ Ἴσθμοῦ τῆς Κορίνθου και εἰς τὰς ὀλοκαινικὰς ἀποθέσεις τῆς πεδιάδος τῆς Θεσσαλονίκης. Ὁμοίως εἰς τὰς Ἰονί-

ους νήσους, εις τὸ Τυρρηνίον τῆς Περαχώρας καὶ εἰς τὰς ὀλοκαινικὰς προσχώσεις τῆς Αὐλίδος καὶ Ἄρτης.

7. *Cardium papillosum* POLI, δεξιὰ θυρίς.

Τὸ εἶδος τοῦτο ἐμφανίζεται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Μειοκαίνου, ζῆ δὲ μέχρι καὶ σήμερον. Ἀναφέρεται εἰς τὸ Ἑλβέτιον τῆς νήσου Κάσου. Εἰς τὴν Ἀττικὴν παρατηρήθη διὰ πρώτην φοράν εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ κατόπιν εἰς τὴν Καλλιθέαν. Ὁμοίως εἰς τὸ Πλειόκαινον τῆς Ἡλίδος, Ἀχαΐας, Κύπρου, εἰς τὸ Καλάβριον τῆς Κῶ καὶ τέλος εἰς τὰς τυρρηνίους ἀποθέσεις τοῦ Ἴσθμοῦ τῆς Κορίνθου καὶ Περαχώρας.

8. *Ostrea edulis* LINNE, var. *lamellosa* BROCCCHI, ἀριστερὰ θυρίς.

Τοῦτο εἶναι κυρίως πλειοκαινικόν, ἐμφανίζεται ὅμως ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρου Μειοκαίνου ζῆ δὲ καὶ σήμερον. Ἀνευρέθη εἰς τοὺς πλειοκαινικοὺς σχηματισμοὺς τῆς Ραφήνης, ἐφ' ὅλης τῆς ἐκτάσεως τῶν Δ. παραλίων τῆς Ἀττικῆς. Ὡσαύτως ἀναφέρεται ἐκ τοῦ Ἑλβετίου τῆς Κῶ, ἐκ τῆς Κάσου, ἀπὸ τὸ Πλειόκαινον τῆς Πελοποννήσου, ἐκ τῆς Κερκύρας, τῶν Κυθήρων, τῆς Κρήτης, τῆς Μακεδονίας, τῶν τυρρηνίων ἀποθέσεων τοῦ Ἴσθμοῦ τῆς Κορίνθου καὶ τέλος ἐκ τοῦ Τεταρτογενοῦς τῆς πεδιάδος τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἀπὸ τὰ πλειοκαινικὰ στρώματα τῆς περιοχῆς Σερρών.

9. *Ostrea cochlear* POLI var. *navicularis* BROCCCHI, ἀριστερὰ θυρίς.

Ἡ μορφή αὕτη ἀναφέρεται ὑπὸ τῶν διαφόρων ἐρευνητῶν, ὅτε μὲν ὑπὸ τὸ ὄνομα *O. cochlear* POLI, ὅτε δὲ ὑπὸ τὸ ὄνομα *O. navicularis* BROCCCHI.

Ἡ πρώτη θεωρεῖται ὡς μορφή ἡ ὁποία ζῆ καὶ σήμερον εἰς ὀλόκληρον τὴν Μεσόγειον καὶ εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανόν. Εἶναι συνήθης μορφή μικρά, κυκλική, φέρουσα ζώνας ἀκτινωτὰς καὶ ἐγχρώμους.

Ἡ δευτέρα δὲν ζῆ σήμερον. Εἶναι ἐπιμήκης, παχεῖα, ὠσειδής, παρουσιάζουσα τὸ σχῆμα μικρᾶς λέμβου μὲ τεφρὸν ἢ κιτρινωπὸν χρῶμα.

Τὰ ἡμέτερα δειγμάτα παρουσιάζουν μεγάλην ὁμοιότητα πρὸς τὴν περιγραφεῖσαν *O. navicularis* BROCCCHI.

Ἡ *O. navicularis* θεωρεῖται ὡς ἡ προγονικὴ μορφή τῆς ζώσης σήμερον εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν *O. cochlear*, ἤκμασε δὲ κυρίως κατὰ τὸ Πλειόκαινον. Δύναται νὰ μᾶς παράσχη ἐνδείξεις ὅσον ἀφορᾷ τὸ βᾶθος τοῦ κόλπου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, διότι τοῦτο ὁμοῦ μὲ τὸ *Cardium edule*, κοράλλια κ.λπ. προτιμᾷ τὴν ζώνην τῆς *Laminaria*.

Ἡ ὑπαρξίς τῆς ἀναφέρεται ἐκ τῆς παρακτίου ζώνης τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ραφήνης (Πλειόκαινον), ἐκ τοῦ Ἑλβετίου τῆς Κάσου, τοῦ Πλειοκαίνου τῆς Πελοποννήσου, Κρήτης, Κύπρου, Πλειοκαίνου τῶν Κυθήρων καὶ Καλαβρίου τῆς Καρπάθου.

Κατὰ ταῦτα ἡ πλειοκαινικὴ πανὶς τῆς Σαμοθράκης ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κάτωθι ἀντιπροσώπων :

1. *Pecten jacobaeus* L.
- * 2. » *rhegiensis* SEGU¹.
- * 3. *Flabellipecten flabelliformis* BROCCHI
- * 4. » *bosniasckii* DE STEF. e PANT.
- * 5. *Hinnites ercolanianus* var. *subdistorta* SACCO
6. *Ostrea edulis* L. var. *lamellosa* BROCCHI
7. » *cochlear* POLI
8. *Cardium edule* L.
9. » *papillosum* L.

Πλὴν τῶν ἀναγεγραμμένων ἀντιπροσώπων ἐλασματοβραγχίων ἐπιστοποιήσαμεν τὴν παρουσίαν ἀφθόνου μικροπανίδος, συνισταμένης ἐκ τρηματοφόρων καὶ ὄστρακωδῶν. Πρόχειρος ἐξέτασις τῶν ὄστρακωδῶν δεικνύει, ὅτι πρόκειται περὶ ἀντιπροσώπων θαλασσίας φάσεως.

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ - ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

1. Πλειοκαινικοὶ σχηματισμοὶ εἰς τὴν περιοχὴν Β. Αἰγαίου μᾶς εἶναι γνωστοὶ μέχρι τοῦδε ἀπὸ τὰς ἐργασίας τῶν : Α. Papp (7) καὶ Β. v. Freyberg (4) διὰ τὴν περιοχὴν Σερρών Μακεδονίας, Ρ. Oppenheim (6) διὰ τὴν περιοχὴν τοῦ κόλπου Ὀρφανοῦ τῆς Ἄν. Μακεδονίας, Th. English (3) καὶ F. Schaffer (8) διὰ τὴν Θράκην, F. Calvert καὶ M. Neumayr (1) διὰ τὴν περιοχὴν Ἑλλησπόντου καὶ τέλος Ρ. Oppenheim (6) διὰ τὰς περιοχὰς Τροίας καὶ Δάδιας Μ. Ἀσίας.

Συμφώνως πρὸς τὰς ἐργασίας τῶν ἐρευνητῶν τούτων εἰς τὰς ἐν λόγῳ περιοχὰς ἀπαντᾷ θαλάσσιον Πλειόκαινον, τοῦ ὁποῦ ἡ πανὶς ὁμοιάζει πρὸς τὴν πλειοκαινικὴν πανίδα τοῦ Ν. Αἰγαίου (Ἀττικῆς, Δωδεκανήσου, Πελοποννήσου, Κρήτης κ.λπ.) καὶ οὐχὶ πρὸς τὴν τοῦ Εὐξείνου Πόντου.

Διὰ τῆς ἀνευρέσεως εἰς τὴν Σαμοθράκην θαλασσίῳ Πλειοκαίνου ἐγκλείοντος τὴν ἰδίαν πανίδα, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐπιβεβαιοῦται ἡ παρουσία αὐτοῦ εἰς τὸ Β. Αἰγαῖον, ἀφ' ἑτέρου δὲ πιστοποιεῖται ἡ ἐπέκτασις τῆς πλειοκαινικῆς θαλάσσης εἰς τὴν ἐν λόγῳ περιοχὴν.

2. Ἡ παρουσία θαλασσίῳ πλειοκαινικῶν σχηματισμῶν ἐπιχειμένων ἐπὶ τῶν ἠφαιστειογενῶν ἀποθέσεων τῆς νήσου ἐνέχει ἰδιαιτέραν σημασίαν, διότι περιορίζει τὴν

1. Τὰ διὰ ἀστερίσκου ἀναγεγραμμένα εἶδη ἐλασματοβραγχίων θεωροῦνται χαρακτηριστικὰ διὰ τὰ στρώματα τοῦ μεσογειακοῦ Πλειοκαίνου.

ήλικιαν τῶν ἠφαιστειακῶν ἐκχύσεων εἰς τὰς πρὸ τοῦ Πλειοκαίνου διαπλάσεις. Δεδομένου δὲ ὅτι οἱ ἠφαιστειογενεῖς σχηματισμοὶ ἐπίκεινται ἐπὶ ἀπολιθωματοφόρου ἀσβεστολίθου μέσου ἕως ἀνωτέρου Ἡωκαίνου εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Χώρας, καταλήγομεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ ἠφαιστειακὴ ἐνέργεια εἰς τὴν Σαμοθράκην ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Ὀλιγοκαίνου ἢ τοῦ Μειοκαίνου.

ZUSAMMENFASSUNG

Bei der Kartierung der Insel Samothraki wurde erstmalig fossilführendes Pliozän im westlichen Teil der Insel aufgefunden.

Es handelt sich um gelblichen Mergeln, die in verschiedenen Höhen von Meeresniveau vorkommen. (Vorkommen Sklavouna 30m., Vorkom. Ladiko 90m., Vorkom. Hag. Eustratios 70m., Vorkom. Pezoulia - Aidoni 120m.), welche das Hangende von Vulkankonglomeraten bilden.

Folgende Arten von Makrofossilien einer typischen marinen Pliozänfauna, die der ägäischen Pliozänfauna entspricht, wurden bestimmt:

- 1) *Pecten jacobaeus* L.
- 2) *Pecten rhexiensis* SEG.
- 3) *Flabellipecten flabelliformis* BROCCHI
- 4) *Flabellipecten bosniasckii* DE STEF. e PANT.
- 5) *Hinnites ercolanianus* var. *subdistorta* SACCO
- 6) *Ostrea edulis* L. var. *lamellosa* BROCCHI
- 7) *Ostrea cochlear* POLI
- 8) *Cardium edule* L.
- 9) *Cardium papillosum* L.

Marines Pliozän ist bis jetzt im Gebiet von Nordägäis von verschiedenen Autoren erwähnt.

Durch den Pliozänfund von Samothraki, kommen wir zu folgenden Ergebnissen:

- 1) die Anwesenheit von marinen Pliozän auch in anderen Gebieten der Nordägäis wird bestätigt.
- 2) die Ausdehnung eines pliozänen Meeresbeckens in der nördlichen Ägäis ist grösser gewesen, als bisher anzunehmen war.
- 3) das Alter der Vulkanergüsse, im westlichen Teil der Insel allenfals, soll älter als Pliozän sein.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. CALVERT, F. und NEUMAYR, M. — Die jungen Ablagerungen am Hellespont. Denkschriften der Akademie der Wissenschaften, Bd XL, Wien, 1880.
2. DAVIS, E. — Geologisch - petrographische Untersuchungen auf der Insel Samothraکی. - Πρακτ. Ἀκαδ. Ἀθηνῶν, 35, p. 290 - 293 cum Lit., Athen 1960.
3. ENGLISH, TH. — Eocene and later Formations surrounding the Dardanelles. - The Quarterly Journal of the Geol. Society, Vol. LX, No 239, 1904.
4. FREYBERG, BR. V. — Die Schichtenfolge des Pliocäns nördlich von Serres (Mazedonien). - Sonderdruck aus dem Neuen Jahrbuch f. Min. etc. Monatshefte, Jahrg. 1945 - 48, Abt. B, Heft 1 - 4, S. 71 - 75, Abb. (profil) 1.
5. OPPENHEIM, P. — Das Neogen in Kleinasien. - Zeitschrift d. Deutsch. Geol. Ges. 1918, p. 161.
6. OPPENHEIM, P. — Über Neogen am Golfe von Orfana im südöstlichen Mazedonien. Centralblatt f. Min., Geol. und Paläont. jahrg. 1920, S. 9 - 14.
7. PAPP, A. — Eine unterpliocäne Fauna (Plaisancien) von Serres (Mazedonien). - Sonderdruck aus dem Neuen Jahrbuch f. Min. etc. Monatshefte, Jahrg. 1945 - 1948, Abt. B, Heft 1 - 4, S. 75 - 77.
8. SCHAFFER, F. X. — Landeskunde von Thrakien. Eine Physiographie der europäischen Türkei. Mit 6 Abb. im Text und 17 Tafeln, Sarajevo, 1918.

ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΙΝΑΚΩΝ

ΠΙΝΑΞ I

- Εἰκ. 1. *Ostrea edulis* LINNÉ var. *lamellosa* BROCCHI
 » 2. *Flabellipecten flabelliformis* BROCCHI
 » 3. » *bosniacskii* DE STEF. e PANT.

ΠΙΝΑΞ II

- Εἰκ. 1., 1α. *Hinnites ercolanianus* var. *subdistorta* SACCO
 » 2. *Ostrea cochlear* POLI
 » 3. *Pecten rheiensis* SEG.

ΣΗΜ. — Αἱ εἰκόνες τῶν πινάκων ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς φυσικὰς διαστάσεις τῶν δειγμάτων.